

ZATURDAG, 12 JUNIJ.

Advertentien van acht regels en daar beneden
 f 1,75. geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per
 regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 55 cents ze-
 gelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaats-
 ruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Junij.

Voor Ierland.

De afzending is bij de Redactie ingekomen:

Koninkrijk	f 3,—
Maashees	2,—
Ierland	1,— f 8,—

verkiezingen leveren elk jaar een ruim veld aan
 de pers, om, terwijl zij de vertegenwoordigers beoor-
 deelen, in algemeene beschouwingen te treden over den to-
 estand van het land en zijne behoeften. Men denke even-
 wel, dat die arbeid aan de pers moeilijk valt; want
 het integendeel niets makkelijker. Als men tot de op-
 gaven behoort; dan heeft men slechts twee zaken noodig:
 de een is de eerste plaats, dat al, wat thans is,
 moet worden genoemd, om door grondwetsher-
 en te worden verbeterd; ten tweede, dat al, wie
 voor het voorstel van den heer Thorbecke heeft ge-
 pleet, of wel een afvallige of een domoor is en daarom
 uit de Kamer moet worden gebannen. Men begrijpt, dat
 het thema, zoo lang het binnen dien kring besloten
 blijft, gemakkelijk is af te spelen, onder bijvoeging van
 allerlei variatiën naar den smaak der schrijvers en
 der lezers opgesteld. Het is eene andere vraag
 of het land iets bij wint, dat daaraan jaarlijks
 veel tijd en papier wordt verwast; maar zeker is
 in alle geval, dat de oppositie daardoor geen win-
 ste breed is vooruit gegaan; indien zij niet veel eerder in
 twee laatste jaren van haar terrein heeft verloren.
 Het is een natuurlijk gevolg van de onbeduidendheid,
 welke zij aan den dag legt. Wat beteekent toch een thema,
 dat, hetwelk wij boven hebben aangeduid? Laat het
 allerlei piquante anecdoten en boertige scheldbewoor-
 den worden opgetooid; het zal misschien, als het
 enig gesteld is, eenen lach afpersen bij de volksmenigte;
 maar bij den ernstigen Nederlander, geroepen om te hande-
 len, zal het afkeer opwekken en walging veroorzaken.
 Het weten geene andere reden te vinden voor de on-
 billigheid, waarmee sinds een tweetal jaren de
 richting der pers over de leden der Tweede Kamer is
 gevoerd door de Provinciale Staten, die zich vroeger
 altijd betoonden, om een anderen weg in te gaan.

Dat was een curieus N°. dat N°. van het Handelsblad,
 waarin het de oppositie aanspoorde tot het verzaken der
 veranderingen van ons volkskarakter, ten einde, zoo
 ver mogelijk, toch eens eindelijk eene goede, ferme, degelijke op-
 positie te worden. Waarom? Eerstens, en dit is reeds in ons
 N°. aangestipt, omdat het Handelsblad de openhar-
 delijkheid daarin zoo ver heeft gedreven, van zelf te erkennen,
 dat het er met de partij, in wier geest het Handelsblad sinds
 laatste morgenkricken weer meesprekt, ellendig uit-
 spreekt. — eene bekentenis, waarop wij volmondig amen
 zeggen, maar die in den mond van het Handelsblad
 al eenige beteekenis heeft. Zou het ook soms een
 teken zijn, dat het besloten heeft, morgen, voor de
 verandering, weer eens ministerieel te worden?
 Doch het meest curieuse moet nog komen. In dat
 N°. zou men denken, waarin het optreedt als een zede-
 lijke, ter vermaning van het goede volk der oppositie,
 dat nationale eigenaardigheden af te leggen, opdat het toch
 eenmaal eene goede oppositie zou worden, in dat N°. dan,
 zou men denken, zou het Handelsblad zelf het voorbeeld
 moeten geven van verzaking van dien leelijksten karakter-
 trek onzer natie, hierin bestaande, dat het zoo schrikkelijk
 onverschillig en hatelijk is tegen de Katholijken, tot in het
 onbegrijpelijkste toe. Maar, ja wel, die karakter-trek —
 dat plus fort que lui; in plaats van dien leelijken trek
 dat N°. verzaakt te hebben, bleek integendeel het
 Handelsblad dien daarin zoo onbedwongen als ooit inge-
 wiligd te hebben.

Het begint met te vertellen, dat de Paus zijne sym-
 pathie voor de verstandige pogingen tot vooruitgang,
 welke zich tegenwoordig in Beieren ontwikkelen, weer
 niet is kunnen meester blijven, en dat hij daaromtrent
 zijne levendigste belangstelling aan den Kroonprins van
 Beieren betuigt heeft. Met die betuiging van belang-
 stelling zal het wel weer juist zoo zijn, als met dien

eigenhandigen brief van den H. Vader aan den Koning
 van Beieren, waarvan wij onlangs spraken. 't Is te
 dwaas!

Vervolgens komt een artikeltje, dat de afzonderlijke
 ultramontaansche kantons in Zwitserland bevreemd waren
 geworden voor hun verbond en voor het lot der Jezuiten,
 door de verkiezing van den generaal (?) Ochsenbein tot
 regerings-president van Bern en eenige andere verande-
 ringen in de politiek der kantons; alsof een katholijk,
 die zijn regt te handhaven heeft, door zoo iets in den
 war waar te brengen.

Het meest karakteristieke echter komt het laatst. Dat
 is een bericht uit Rotterdam, van dezen inhoud: »De
 eenige groote publieke plaats alhier ter uitspanning voor
 den burgerstand, de localen Concordia, alwaar op onder-
 scheidene gelegenheden, zich de zedelijke menschen vereenig-
 den is dezer dagen door een zedelijk ligchaam aangekocht,
 zoo men zegt, met het doel om aldaar bewaarscholen en
 gestichten voor geestelijke zusters op te rigten.

Behoeft de geest, die zich in dat artikeltje uit-
 spreekt, nog toegelicht te worden? Gelukkig echter,
 dat de Nieuwe Rotterdamse Courant, betreffende deze
 snoode verworping der uitspannings-plaats Concordia,
 eenige ophelderingen geeft aan het publiek, in dier
 voege namelijk:

»Met zekerheid kunnen wij thans melden, dat het be-
 kende local Concordia, gelegen aan den Coolingsel alhier,
 onlangs is aangekocht geworden, ten einde aldaar over
 te plaatsen, eene sedert zeven jaren te dezer stede be-
 staan hebbende bewaarplaats van R. C. behoeftige kin-
 deren. Zij, die bekend zijn met de gebreken en de
 weinige geschiktheid van het thans gebruikt wordende
 local, om een zoo groot aantal kinderen te ontvangen,
 mogen zich te regt verheugen, dat men er eindelijk in
 geslaagd is, eene plaats te vinden, die betere gelegen-
 heid aanbiedt om aan het verheven doel te kunnen
 beantwoorden, namelijk om de zedelijke beschaving en
 de gezondheid dezer arme kinderen bevorderlijk te zijn.
 Wij hopen, dat zij, die deze inrigting op eene ruimere
 schaal trachten uit te breiden, van alle weldenkenden
 de noodige ondersteuning en medewerking mogen on-
 dervinden.

Dat klinkt heel wat anders, dan het Handelsbladsche
 gemammer. Maar »quos perdere vult Jupiter, prius de-
 mentat!

Gisteren heeft Z. M. in audientie ontvangen de geeste-
 lijkeheid der stad. Er was gisteren avond groot diner op
 het paleis.

Men verwacht dat Z. M. morgen naar 's Hage zal
 terugkeeren.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 4den Junij 1847,
 n° 94, is benoemd tot raadsheer in den Hoogen Raad mr.
 H. J. H. Modderman, thans kanton-regter te Winschoten.

Men meldt ons uit Arnhem het volgende:
 »Wij hebben allezins reden, om ons te verheugen in den
 voortreffelijken stand der te veld staande gewassen. De ge-
 ruchtten, die men heeft verspreid aangaande eenige ziekte
 in de rogge of in de aardappelen, schijnt, Goddank,
 ten minste tot heden, van allen grond ontbloot te zijn.
 Ook de vruchtboomen beloven een overvloedig ooft, en
 staan zoo voordeelg, als immer te voren.

Wij achten ons verplicht, ter aanvulling der opgave van de
 middelen van vervoer hier te lande, vervat in ons laatst
 maandelijksch bijvoegsel (Junij) te melden, dat de directie
 der 's Hertogenbosche Stoomboot-Societeit heeft bekend
 gemaakt, dat, te beginnen met 15 Junij o.k., het vertrek
 der stoombooten van 's Hertogenbosch, des morgens, in
 plaats van ten 7½ ure, ten 7 ure zal plaats hebben;
 alsmede, dat voor de stoombootvaart tusschen Rotterdam
 en Havre, de dagen van vertrek van eerstgemelde plaats
 voor de maand Junij zijn bepaald op den 5, 11, 19 en
 26 dezer.

's GRAVENHAGE, 11 Junij. Allerwege staat de oogst
 voortreffelijk, en tot heden toe is er nergens eenig spoor
 der zoo gevreesde aardappelen-ziekte te ontdekken, ja,

zelfs de oudste landlieden kunnen zich niet herinneren
 ooit zulk eenen overvloed van alles te hebben bijgewoond,
 zoodat men algemeen verzekert dit jaar de beste aardap-
 pelen voor f 1.50 het Ned. Mud te zullen kunnen koop-
 en. De nieuwe aardappelen worden hier reeds algemeen voor
 50 cents de 5 kop verkocht.

Algemeen is hier het misnoegen over de voorgestelde
 verhooging van 20 opercenten op de personele belasting
 ter vervanging der belasting van het gemaal op de rogge,
 en waardoor de nijvere burgerstanden weder verschrik-
 kelijk worden gedrukt. Waarom heeft men niet den wijn
 en de schadelijke sterke drank ieder met 50 opercenten
 belast? En indien men dan nog de personele belasting
 met opercenten wilde bezwaren, waarom dan niet be-
 gonnen met diegenen, die in gemeenten van 45.000
 zielen en daarboven f 100 in die belasting betaalden en
 zoo met de andere steden naar evenredigheid. Dan zou-
 den betalen degenen, die betalen kunnen; doch zoo als de
 maatregel thans is voorgesteld, beschouwen wij dezelve
 niet als eene vermindering, maar wel als eene verhooging
 der nu reeds ondragelijke belastingen.

NIJMEGEN, 9 Junij. De stand der granen, zoo wel
 als van de aardappelen in deze streken, is bij voortdur-
 ring allergunstigst, en doet tot dusverre gegronde hoop
 voeden op eenen voortreffelijken en overvloedigen oogst.
 — In de afgelopen week zijn alhier, over Havre, be-
 rigten ontvangen uit Noord-Amerika, meldende, dat de
 R. K. landverhuizers uit deze stad en omtrekken, na
 eene zeereis van acht weken, gelukkig in Nieuw Orleans
 zijn aangekomen. (R.D.)

Vervolg van het Kort Overzicht van het antwoord der Regening
 op de bedenkingen der afdelingen wegens de Staatsbegrooing
 van 1848—1849.

ACHTSTE HOOFDSTUK. Departement van Marine.

De Regering deelt den wensch naar uitbreiding der active
 zeemagt, doch moet de verwezenlijking daarvan afhankelijk
 maken van de middelen, die er voor kunnen worden aange-
 wezen. Intusschen heeft het genoegzaam kunnen blijken, uit
 de staten der zeemagt in active dienst en uit de vele bewe-
 gingen van 's Rijks schepen in de laatste jaren, dat de acti-
 viteit tot eene hoogte is opgevoerd, verder dan men met het
 beperkt budget voor Marine had kunnen verwachten.

NEGENDE HOOFDSTUK A. Nationale Schulds.

Ofschoon er geen dadelijk oogmerk bestaat om gebruik te
 maken van de uitgifte van de schatkistbiljetten waartoe be-
 voegdheid is verleend bij de wet van den 27sten December 1840
 (Staatsblad N°. 79) tot een beloop van zes miljoen gulden,
 heeft men geoordeeld nog geen voorstel tot intrekking van die
 wet te kunnen doen, zolang niet is afgelopen het geheele
 herstel van het muntwezen; kennende de maatregelen daarom-
 trent genomen en verder te nemen, zich uitstrekkende tot in het
 volgende tweejarig begrooings-tijdvak.

Die maatregelen zijn van zulk eenen uitgebreiden en op som-
 mige tijdstippen voor de schatkist zoo drukkenden aard, dat
 men voor alsnog niet heeft durven afzien van het hulpmiddel,
 hetwelk, onder sommige niet te voorzien omstandigheden, in
 eene tijdelijke uitgifte dezer schatkist-biljetten zou kunnen ge-
 worden worden.

De Regering zal niet in gebreke blijven, om den hier uit-
 gedrukten wensch ten aanzien van het restant der schuld aan
 de Nederlandsche Handelmaatschappij in het oog te houden bij
 de eventuele vernieuwing van het contract.

NEGENDE HOOFDSTUK. Departement van Financien.

Wanneer men den tot dit hoofdstuk behoorende staat van
 vergelijking en memorie van toelichting met een onpartijdig
 oog gadeslaat en tegen de geraamde sommen vergelijkt, dan
 zal de opmerking vervallen, dat ook hier weder eene door-
 gaande strekking tot verhooging zichtbaar is, die met de zucht
 tot vereenvoudiging en bezuiniging, waarop zoo dikwerf gewezen
 wordt, weinig strookt.

De gewichtige financiële maatregelen in de drie laatste jaren
 beraamd en uitgevoerd of bijna uitgevoerd, hebben de aan-
 dacht der Regering niet afgetrokken van het belangrijk onder-
 werp, of en in hoeverre de betrekking van administrateur
 met die van agent der schatkist zoude kunnen worden ver-
 eenigd; de overweelingen daaromtrent zijn eerst onlangs tot
 rijpheid gekomen door eene Koninklijke beslissing, dat beide
 die betrekkingen met den eersten Julij aanstaande zullen wor-
 den ingetrokken, en dat die ambtenaren zullen vervangen
 worden door betaalmeesters in de onderscheidene arrondisse-
 menten.

Eene meer eenvormige toepassing van de belasting-wetten
 in de verschillende gedeelten des Rijks; een meer krachtdadig
 toezigt tegen de fraudes en overtredingen; en eene daardoor
 verkregene hoogere opbrengst van wettig verschuldigde belas-

ing, kunnen als zoovele redenen worden aangevoerd, welke getuigen van de doelmatigheid van het stelsel, hetwelk met opzigt tot de administratie der directe belastingen, in een uitgaande regten en accijnzen in 1844 is ingevoerd; de aanmerkelijke bezuiniging daardoor, zoowel op dit hoofdstuk als op dat van Binnenlandsche Zaken ontstaan, behoeft hierbij uif in herinnering te worden gebracht.

De Regering is bedacht op de middelen om de verplichtingen, welke, krachtens art. 67 der Menzer overeenkomst van 31 Maart 1851, gerekend kunnen worden op den Staat te rusten, op eene minder kostbare wijze daar te stellen, zoodra daartoe de gelegenheid zal bestaan. Niettemin moet worden opgemerkt, dat het verband, hetwelk er tusschen die verplichtingen en de instelling van de rijks-sleepdienst op de Waal kan gezocht worden te bestaan, niet geheel uit het oog moet verloren worden.

Het onderwerp der Koninklijke Nederlandsche loterij wordt geenszins uit het oog verloren, terwijl de gevoelens daaromtrent zelfs in de Kamer zoo uiteenloopen, en de hulpbronnen der schatkist niet in de waagschaal kunnen gesteld worden, zoo verdient dit punt, te midden van zoovele andere gewichtige belangen, eene zeer rijpe overweging.

De vermindering is meer schijnbaar dan wezenlijk, en moet grotendeels worden toegeschreven aan andere dan aan de veronderstelde oorzaken.

Volgens overgelegde berekening is het werkelijk verschil in mindere opbrengst, in plaats van f100,000, slechts geweest f30,317,86½.

Ofschoon door al het vorenstaande de gemaakte aanmerking kan gezocht worden in de hoofdzak te zijn vervallen, begeert men echter daaruit niet de gevolgtrekking te doen afleiden, dat de inrigting van het postwezen voor geene verbetering vatbaar zoude zijn. Het tegendeel wordt veeleer toegestemd.

TIENDE HOOFDSTUK. Departement van Oorlog.

Met leedwezen is opgemerkt, dat op nieuw het eindcijfer der begrooting van het Departement van Oorlog, ad twaalf miljoen guldens, ter sprake en in vergelijking is gebracht op eene wijze, welke men zich vleide, dat niet meer als zoodanig zou hebben plaats gehad, nadat men, bij vroegere gelegenheden, daartegen met nadruk is opgekomen, en deswege consideratie heeft doen gelden, welke steeds op de zaak van toepassing blijven.

Men kan en mag daarover het stilzwijgen niet bewaren, vermits, indien men niet, te rekenen van 1844, die begrooting met de pensioenen had bezwaard, welke daartoe nimmer hebben behoord, het eindcijfer steeds aanmerkelijk minder zou zijn geweest, dan het nu telkens in evidentie gesteld bedrag.

Men zal de redenen niet in het breede herhalen, welke daaromtrent zijn aangevoerd. De zaak is eenmaal beslist; maar gedrongen door de aanmerkingen, welke telkens tegen het eindcijfer worden in het midden gebracht, zal men van de zijde van het Departement van Oorlog evenzeer niet ophouden te doen opmerken, dat de pensioenen, als een lang verleden tijdvak betrekkelijk onafhankelijk op de raming van Oorlog behooren, en niet op het hoofdstuk der Grondwet over de verdediging des Rijks handelende, hetwelk als grondslag der begrooting beschouwd moet worden, daarmee niet betrekbaar is.

Bij de meening, dat er op het materieel veel verbetering en bezuiniging zoude zijn daar te stellen, is wederom het vormen van eene commissie van deskundigen ter sprake gebracht, ook naar aanleiding van hetgeen daaromtrent bij de vorige behandeling der begrooting is voorgevallen.

Men moet te dezen aanzien, in de eerste plaats, de verzekering geven, dat men met de verbetering van het materieel steeds ook besparing van uitgaven op het oog heeft. Wat het vormen van eene commissie betreft, moet men aanmerken, dat dit zeer moeilijk is, omdat, indien zoodanige commissie niet naar bare overtuiging kan handelen wegens hetgeen zij voor de verdediging des Rijks als nuttig en noodzakelijk oeschouwt, hare instelling geen doel zoude treffen.

Met opzigt tot de in het midden gebrachte bedenking (wegens het hoog bedrag der kosten van het Departement) vermeen men te mogen opmerken, dat de inrigting van het Departement van Oorlog in overeenstemming is met de behoefte van de dienst.

Men neemt aan, dat de bedenking wegens de kostbaarheid der administratie bepaaldelijk ziet op het personeel daaraan verbonden, uit welk oopunt men de vrijheid neemt, zich te gedragen aan de opbeidingen, welke reeds vroeger ten aanzien van het korps militaire intendanten, inzonderheid bij de begrooting van 1844 en 1845, gegeven zijn.

Men heeft dan ook de volle bewustheid, dat, met opzigt tot het hier bedoeld onderwerp, de grens eener moeijke en doeltreffende bezuiniging reeds meer dan bereikt is.

Aan de vroegero toezegging wegens de vermindering der rijdende artillerie is en wordt volkomen voldaan.

De vacatures, welke bij dat korps ontstaan, worden daarbij niet meer aangevuld.

Men vermeent, dat de wijze, waarop het onderwerp der Militaire Akademie op de staatsbegrooting wordt gebracht, inderdaad gepast en voldoende is. Men moet intusschen de zaak niet blootelijk uit den inhoud van den berekenings-staat beoordeelen, maar in verband tot den *abstractiven staat* te dezer zake overgelegd.

Deze is zeer nauwkeurig en volledig, als bevattende alle details, tot in de geringste bijzonderheden toe; kennende die *abstractive staat*, als eene speciale begrooting gelden, vermits men deze laatste niet anders zou weten in te rigten.

Deze instelling is in waarheid niet te uitgebreid. Vermits de meening omtrent het tegendeel niet aler wordt aangeduid, en men dus over de gegrondheid van die meening niet kan oordeelen, of zich daaromtrent verantwoordt, zal men alleen op aan overlegde opmerken, dat deze inrigting den toets van de inrigting met andere inrigtingen, elders, volkomen kan doorstaan.

ELFDE HOOFDSTUK. Departement van Koloniën.

Vermits geene gronden voor de hier uitgedrukte meening worden bijgebracht, (de verkeerde uitlegging door de Regering aan art. 59 der Grondwet) kan de Regering slechts in het algemeen verklaren, dat zij het gevoelen oerbiedigt van die leden, welke gemeend hebben, bij het onderzoeken van het Xde hoofdstuk der staatsbegrooting, zich hunne eigene overtuiging omtrent de uitlegging van art. 59 der Grondwet te moeten voorbehouden.

Wanneer men, bij de middelen van onderzoek en beoordeeling, in den boezem van het Departement van Koloniën aanwezig, die voegt, welke onder het bereik liggen van de koloniale besturen en van den Raad van Staté, en wanneer men zich hierbij herinnert, dat omtrent koloniale onderwerpen van eenen speciaal aard (bij voorbeeld het regtswezen, het onderwijs, het stelsel van verdediging, de zeemagt enz.), ook de andere Departementen van Algemeen Bestuur of commissien *ad hoc* worden geraadpleegd, dan is de slotsom, dat de gelegenheid, om gewichtige vraagstukken behoorlijk toe te lichten, in ruime mate aanwezig is, en dat het instellen van eenen *Kolonialen Raad* daartoe niet wordt vereischt.

Ten aanzien van het *circulerend medium* in de Oost-Indische bezittingen zijn nog geene andere maatregelen genomen, dan die, welke vervat zijn in de publicatie van den Gouverneur-Generaal over Nederlandsch Indië, van den 4den Februarij en 26 Maart 1846 (*Indisch Staatsblad* N°. 3 en 10).

De ondervinding getuigt aanvankelijk ten voordeele van die maatregelen. Een stellig oordeel zal dienen opgeschort te blijven, tot dat eene meerdere ervaring zal zijn opgedaan.

De uitwerkselen der maatregelen bij 's Konings besluit van 6 Februarij 1847, la. O*, bevolen ten aanzien van het Surinaamsch bankpapier, kunnen nog niet bekend zijn, vermits die maatregelen nog in die kolonië moeten worden uitgevoerd.

Het aanbieden der gelegenheid, om het bankpapier vrijwillig te verwisselen tegen rentegevende schatkistbiljetten, bestemd, om vóór ultimo December 1849 te worden verzilverd, is een maatregel, geheel liggende binnen den kring van het gezag, bij art. 59 der Grondwet aan den Koning opgedragen.

Het vraagstuk eene Europeesche kolonisatie in onze overzeesche bezittingen houdt de aandacht der Regering met ernst bezig.

Ten aanzien van Oost-Indië, is een plaatselijk onderzoek aan den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië opgedragen, waarvan de uitslag nog niet bekend is.

(Het Slot volgt.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 9 Junij. Z. M. de Koning heeft aan Mgr. Brunelli, pausselijken nuntius te Madrid, door tusschenkomst van den bisschop van Bayonne, een eigenhandig schrijven doen ter hand stellen op zijne reize door de Baskische provinciën.

— Men leest in de *Univers* van gisteren: »De demissie van den gouverneur-generaal van Algerië was heden het voorwerp van verschillende commentariën in de kamer der conferentiën. Over het algemeen betreuren de afgevaardigden, die het meest aan Algerië zijn toegedaan, dit besluit van den maarschalk Bugeaud. Maar het ministerie schijnt zich zonder misnoegen te onderwerpen aan de demissie van den hertog van Isly. — Door wien zal men den maarschalk Bugeaud doen vervangen? Daar zit de vraag.»

— Het gouvernement heeft het door den maarschalk Bugeaud ingediend ontslag aangenomen van zijne functiën als gouverneur-generaal van Algerië. De minister van oorlog heeft zulks gisteren formeel in de Kamer verklaard. Men duidt als kandidaten voor deze gewichtige betrekking aan, den heer de Rumigny, den generaal Bedeau en den maarschalk Sebastiani.

— Tijdens de discussie over het kapittel van St. Denis, waarmede men zich in de bureaux der Kamer heeft onledig gehouden, hebben de heer Berryer en de burggraaf de Falloux twee geestige opmerkingen gedaan, die overwaardig zijn, door ieder ter harte genomen te worden.

»De woorden *ultramontaan* en *gallicaan*,» zeide de heer de Falloux, »hebben geene beduidende betekenis meer, en missen in de negentiende eeuw elke praktische toepassing; alleen de geest van taktiek hecht aan dat onderscheid nog eenig gewigt.»

Wij vragen het inderdaad aan alle opregten van hart, wie onder de 450 leden van de Kamer der afgevaardigden, nauwkeurig weten waarin de punten bestaan, die in de godgeleerde school het onderscheid tusschen gallicanen en ultramontanen daarstellen? Welke toepassing kan men thans maken van die theologische gevoelens op onzen staatkundigen en maatschappelijken toestand?

De opmerking van den heer Berryer is niet minder belangrijk.

»Aan den H. Stoel,» zeide hij, »behoort het regt van uitspraak in geestelijke aangelegenheden. Met zaken van kerkelijken aard voor de Kamers te behandelen, doet men deze buiten hare bevoegdheid treden.»

De groote redenaar heeft volmaakt gelijk. Wij kunnen onmogelijk begrijpen, hoe de Kamers zich kunnen laten vervoeren tot de discussie aangaande vraagstukken, die geheel en al buiten de parlementaire beraadslagingen behoorden te blijven. De Kamers hadden, in de behandeling der wet, betreffende het kapittel van St. Denis, slechts één punt te onderzoeken. Paste het der Kamers, of paste het haar niet, de tijdelijke oprigting van een kapittel door hare stemming te bekrachtigen, waarvan de Paus de canonicke zamenstelling heeft geregeld; zie daar de enige vraag, welke beoordeeling aan de Kamers voegde. Maar bewijsgronden aan te voeren, als waren zij Leeraars der Sorbonne, om te beslissen, of de Paus het regt heeft, een gedeelte van een bisdom te ontheffen van de reg'spraak van het bevoegd gezag; eene *thesis in forma* te stellen over de onfeilbaarheid van den Paus, over de uitgestrektheid zijner regtspraak, over

den grooten voorrang der conciliën of het gezag der nons, dit zou inderdaad van de zijde van de Kamer afgevaardigden eene zoo grove dwaling wezen, dat het spottelijke, daarin gelegen, voldoende zal zijn, om daarvan te weêrhouden. (*Ami de la Religion*.)

— Wij hebben de vrijheid genomen, den abt Genoude een raad te geven, waarvan hij geen nut heeft kunnen of willen nemen. In plaats van in de kamer der afgevaardigden, zooals natuurlijk te verwachten zou zijn geweest, de verdediging der geestelijke regt van den H. Stoel op zich te nemen, schijnt hij, schoon een priester, in deze vergadering van staatkundigen alleen zitting te hebben genomen om er den rustigen geest en de vijandige veroordeelen van het gallicanisme aan te blazen en te doen herleven tegen algemeene regtspraak van het opperhoofd der Kerk. taal, die hij in zijn bureau gevoerd heeft, ter zake van het ontwerp van wet betreffende het kapittel van St. Denis, heeft de godsdienstigste en voortreffelijk leden der regterzijde diep bedroefd. Naar luid van *Gazette de France* zelf, heeft de burggraaf de Falloux na die rodevoering uitgeroepen: »Indien de woorden van den Heer de Genoude gebezigd, morgen gedrukt zijn, zal zij door de Kerk veroordeeld worden.» (*Ami de la Religion*.)

— Dezer dage heeft Mgr. de aartsbisschop van Toulouse eene »Memorie aan de Kamers» in het licht gegeven, welk kernachtig geschrift tegen het onderwerf monopolie en het ontwerp-Salvandy op de krachtige wijze protesteert.

— De commissie van de kamer der afgevaardigden belast met het onderzoek van de aanvraag om de vergunning tot het vervolgen van den heer Emile Girard is gisteren vergaderd geweest. Daar de kamers, zegt men, zich onderling formeel verbonden hadden om overzich verhandelde de strikteste geheimhouding te bewaren, looven wij de geruchten niet te moeten mededeelen, heden ter kamer der afgevaardigden verspreid werden.

Men kan echter verzekeren, dat de heer Emile Girard zich op nieuw aanstaanden Donderdag voor de Commissie zal vervoegen.

— De heer Guizot, die aanvankelijk geweigerd te antwoorden op de hem gedane vragen betreffende zaken van Portugal, heeft beloofd, deswege aanstaand Maandag zijn gevoelen te uiten in de kamer der afgevaardigden. Hij zou zelfs besloten hebben, bewijst daartoe daarbij over te leggen.

Men hoopte alhier vóór Maandag de debatten van het Engelsch parlement over hetzelfde onderwerp te kennen zoo dat het vraagstuk alsdan voltooid zou kunnen gehelder worden.

— Het gouvernement zal ons eskader van den T met vier schepen versterken. Die vaartuigen zullen der het bevel van een schou-bij-nacht gesteld worden en zich met het Engelsch eskader vereenigen, om Oporto te belegeren.

— Eergister werd hier het gerucht verspreid, het gouvernement per telegraaf berigt had ontvangen van de onderwerping der junta van Oporto. Zij door tusschenkomst van haar opperhoofd aan de Koning vergunning hebben gevraagd om met eene commissie door H. M. te benoemen, te onderhandelen. In dit gerucht zich bevestigt, dan zouden er schikking tusschen de beide partijen kunnen getroffen zijn. Vermoedt, dat in dit geval de schande eener vreedtusschenkomst tot dat resultaat veel heeft toegebracht.

— Er hebben sedert eenigen tijd zeer talrijke hechtenissen en tigen plaats gehad onder de militairen het garnizoen van Parijs. Men ontmoet dagelijks steden van onderscheidene wapens, die naar den Koning worden gevoerd.

— Men heeft tijdingen ontvangen van den heer Febvre, luitenant ter zee, die in Arabië reist. Hij heeft zich ingescheept aan boord van een koopvaardijsschip om zich naar Bourbon te begeven, alwaar hij het commando zal op zich nemen over een rijks vaartuig, aan boord van hetwelk hij eene bijzondere zending moet vervoeren.

— Mehemet-Ali zal dezen zomer niet in Frankrijk komen, zooals men had aangekondigd; hij heeft eene zijne reis uitgesteld tot een ander jaar in de maand. Men geeft geene nauwkeurige redenen op voor dit besluit van den pacha; men gelooft echter, dat de over het verlies van zijnen jeugdigen zoon Hussein aan niet vreemd is. Ook zegt men, dat Mehemet Ali zeer te leure gesteld is door den te Constantijn genomen maatregel tot het verkrijgen van de vergoeding een aanvang te maken met het doen van opmetting de landengte van Suez; hij heeft zich daarover bevestigd aan den consul-generaal van Frankrijk, en zich regtstreeks schriftelijk gewend tot den minister van Nederlandsche zaken.

— Een dagblad van Marseille meldt, dat aldaar eenigen tijd eene buitensporige geneigdheid tot het spelen wordt waargenomen, waartoe de wisselstukken, ongelukkiger wijze, het voorbeeld geven. Daarbij niet aan slagoffers van dien beklagenswaardigen hartstogt ontbreekt, bewijze o. a. het volgende: Een mensch, bediende op een voornaam koopmanskantoor had des morgens een wissel van twee duizend francen

ntvangen, doch hij bleef zoo lang weg, dat zijn ongerust geworden, zich naar zijn huis begaf. Rond den jongeling in den staat der volslagenste roep en reeds met een pistool in de hand, gereed om van het leven te berooven. De edelmoedige hand, die alles raadde, riep hem toe: »houd op, onge- ge, ik schenk u alles kwijt!» doch het was te laat, het pistool was reeds afgegaan en de ongelukkige zeeg op grond. De geneesheeren hebben zijne wonden echter voor doodelijk verklaard. Het is onnoodig te zeggen, de bediende, eenige oogenblikken na het ontvangen van hem, zich naar een speelhuis had begeven, alwaar hij had verloren!

BRID, 4 Junij. Men verneemt thans, dat het gehoor, door H. M. aan Mgr. Brunelli ver- zonder eenig praalvertoon heeft plaats gehad. De daarvan is, dat Z. Em. niet hier is met den van nuntius, maar slechts als afgevaardigde van H. Stoel.

Men spreekt in deze hoofdstad niet meer van eene materiële crisis.

Dezer dage zijn de grondslagen, der uitvoering van protocol van 21 Mei, voor zooveel het aandeel van Spanje aan de daarin vervatte verplichtingen betreft, door de heeren Pacheco en graaf Thomas vastgesteld. Spanje heeft 14000 man ter beschikking van Portugal; het zijne soldaten betalen alsof zij zijne eigen troepen en Portugal zal zich belasten met de aanvulling van het ontbrekende. Een klein legerkorps, onder aanvoering van den brigade-generaal Lersundi, is reeds doorgezonden tot aan de zijde van de Tuy en heeft de opbevelingen genoodzaakt, het beleg van Valencia de op te heffen. Die vesting wordt thans door de verdedigende Spaansche en Portugesche troepen bezet.

Spaansch gouvernement heeft tijdingen, dd. 2 van Lissabon ontvangen, volgens welke graaf Pacheco met twee of drie duizend man is gevangen genomen, en alle eigendommen der junta zijn gevallen in de handen van het eskader, dat Oporto blokkeert. Die gebeurtenis naar alle waarschijnlijkheid, een einde maken aan den strijd, waardoor Portugal zoo lang geteisterd wordt. De *Times* deelt brieven van Oporto mede dd. 17 Mei, volgens welke Sa da Bandeira Sir Seymour schriftelijk bericht had gegeven, dat hij, ten gevolge van instructies, die hij van de junta had ontvangen, het eindigen van den wapenstilstand had afgekondigd. De Engelsche gezanten had daarop terstond de gezanten van Frankrijk Spanje te hulp geroepen, ten einde meer gewicht bij te zetten aan de verdragen, die hij aan Sa da Bandeira had doen, en het gelukte hem, hun een brief te laten zien, nit naam der drie mogendheden aan den generaal der Junta te St. Ubes, inhoudende het verzoek om den wapenstilstand tot den 10 Junij te verlengen.

ENGELAND.

LONDEN, 9 Junij. In de zitting van gisteren van het huis der lords vestigde graaf St. Germans de aandacht van het gouvernement op den langdurigen tijd, gedurende welchen de verkiezingen in Ierland openbleven. De markies van Lansdowne gaf de verzekering, dat het gouvernement hieraan reeds had gedacht.

Graaf Ellesborough interpeleerde den markies aangaande de tusschenkomst in Portugal. Ik vrees, zeide hij, dat, indien de vereenigde vloeten van Frankrijk, Engeland en Spanje, die thans op de kusten van Portugal kruisen, eene beduidende beweging maken, het opperbevel over dezelve zal opgedragen worden aan den groot admiraal van Frankrijk. De markies van Lansdowne gaf hem hierop tot antwoord, dat hij niet wist, dat de prins van Joinville, als oudste officier, het opperbevel over de vereenigde eskaders op den Taag zou voerden, dat men integendeel aan den admiraal Sir W. Parry bevel had gezonden om het commando over de Spaansche en Fransche vloeten op zich te nemen, ofwel moen hij niet twijfelen of men had de grootste achtung op zijne raadgevingen, indien er bewegingen plaats vonden. Wat den prins van Joinville betreft, had hij niet vernomen, dat deze zich op de kusten van Spanje of Portugal moest begeven; er kon dus voor alsnog geen kwestie van zijn of hij het opperbevel over de vereenigde vloeten op zich zou nemen.

In het huis der gemeenten verklaarde Lord John Russell, dat hij eene voordragt doen zou tot verlenging van den tijd, bepaald voor den vrijen invoer van vreemde granen, alsmede een voorstel, strekkende om den tijd van de opheffing der wetten op de scheepvaart te verlengen.

De behandeling van het vraagstuk betreffende de tusschenkomst in Portugal werd door den heer Hume, op verzoek van Lord John Russell tot aanstaanden Vrijdag uitgesteld.

Tijdingen van het tooneel des oorlogs in Mexico be- rigten het volgende:

Daags na het gevecht van Cerro-Gordo heeft het Amerikaansch eskader de haven van Tuspan, benevens de stad zelve, aangeast en ingenomen.

Tuspan ligt acht mijlen landwaarts aan de rivier

van denzelfden naam; het is eene schoone stad van ongeveer 2000 inwoners. De mond der rivier wordt door twee forten gedeekt, die te zamen acht stukken zwaar geschut bevatten. Deze ingang werd met geweld ingenomen, nadat men het vijandelijk vuur had tot zwijgen gebragt, en de bezetting nam in verwarring de vlugt. Nu voer een talrijk en zeer sterk eskader de rivier op en bereikte, ofschoon door het geschut van den vijand op de beide oevers bestookt, weldra de stad Tuspan, in welke nabijheid zij mede eene korte, doch hevige kanonnade te verduren had, waardoor drie hoofd-officieren van de *Spitfire* gekwetst raakten. De commodore Perry gaf echter alras bevel tot ontscheping, en de Amerikanen, onder bescherming der stoombooten, dreven met de bajonet den vijand terug, die dan ook weldra de vlugt nam. Nu maakte men zich ten spoedigste meester van deze verschanzingen en van de stad. De commodore liet eene bezetting in Tuspan achter en zette daarna zijnen togt voort. Het verlies der Amerikanen moet zeer gering geweest zijn, terwijl dat van den vijand als vrij beduidend wordt opgegeven.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 5 Junij. De zwakte onzer oostelijke grenzen, zoo schrijft men uit Oost-Prussen, is reeds meermalen het voorwerp van ernstige bedenkingen geweest, dewijl eene grootere uitbreiding van het verdedigingsstelsel tegen een mogelijken inval van het Noorden als eene zeer wenschelijke zaak wordt beschouwd, niet alleen voor den eigen haard, maar ook voor geheel Duitschland. In den laatsten tijd was men meer dan vroeger bezig met de bevrediging dezer wenschen. Het in 1844 ontworpen fort aan den Weichseldam is thans gereed, en zal den sluitsteen uitmaken der verschanzingen, welke zich van Dantzig en Weichselmunde tot Pillau en Koningsbergen uitstrekken, en die de gehele vruchtbare vlakte van Dantzig tegen een vijandelijken aanval kunnen beschermen.

Het bestuur der posten heeft dezer dage laten bekend maken, dat de stoombootvaart tusschen New-York en Bremen den eersten dezer maand een aanvang zou nemen. Diensvolgens zou de stoomboot *Washington* dien dag van New-York vertrekken, en den 25 dezer maand van Bremerhaven naar New-York terugkeeren. Van dit voortreffelijk vervoermiddel zal tevens gebruik worden gemaakt tot verzending van brieven en pakketten tusschen Duitschland en Noord-Amerika. Brieven moeten tot Bremerhaven gefrankeerd worden.

De *Allg. Preuss. Ztg.* noemt de leden, die in de laatste beraadslagingen gestemd hebben, bij naam op. Dit is alzoo als eene nieuwe verandering in het reglement van den Landdag aan te merken.

De Landdag heeft in de zitting van 4 Junij de afschaffing der committés gevraagd, die bij afwisseling tusschen de algemeene vergaderingen gehouden werden, alsmede die der deputatiën, belast met het toezigt over de staatschuld. Nog is na vrij heftige debatten besloten, dat alle leeningen zullen worden gedaan op eene voordragt van de kroon met toestemming van den Landdag.

KEULEN, 7 Junij. De *Köln. Zeit.* zegt, dat het vraagstuk aangaande de teruggave der regten op geweefde katoenen goederen aan de Pruisische fabrickanten, welk vraagstuk door prins Lycknowski is geopperd, niet in de tegenwoordige zitting der stenden zal kunnen bediscuteerd noch beslist worden, uithoofde van den te geringen tijd, die aan de vergadering overblijft.

Hetzelfde blad verzekert, dat de Pruisische Landdag tot den 27 Junij zal verlengd worden. Het schijnt, dat men zich thans ernstig zal bezig houden met de vrijheid van drukpers.

De stenden van Darmstadt hebben dezer dage hun gevoelen geuit ten gunste der gemengde huwelijken tusschen personen eener verschillende geloofsbelijdenis. Het gouvernement had in het ontwerp, dat de voormalige Fransche wetgeving over de huwelijken moet vervangen, een artikel ingelascht strekkende om zulke huwelijken te verbieden. Dit artikel nu is door de beide kamers verworpen.

Baron Bois le Comte, gezant van Frankrijk bij het Zwitsersch genootschap heeft aan den heer Ochsenbein een belangrijken brief gerigt, betreffende de vrijkorpsen en de onafhankelijkheid van het Zwitsersche volk (Wij zullen gelegenheid vinden hierop terug te komen.)

ITALIE.

ROME, 31 Mei. Z. H. heeft den 22 Mei, daags voor het hoogfeest van Pinkster in de kerk van St. Jan van Latranen zelf aan een aantal personen, tot de Israëlitische godsdienst behoorende, de H. H. Sacramenten des Doopsels en des Vormsels toegediend. De H. Vader hield bij die gelegenheid eene korte, doch hartelijke aanspraak, waarin hij hen geluk wenschte met hunnen overgang tot het christendom en hunne intrede in den schoot der Kerk. Hij wees hen op de oneindige goedheid Gods, die er van tijd tot tijd behagen in schept, de verstrooide halmen van Israël bijeen te zamelen. Zij mochten echter niet vergeten, dat thans op hen eene driedubbele verplichting rustte. Zij moesten namelijk hunne voormalige begrippen

laten varen; zij moesten in hunnen geest voedsel geven aan de Evangelische waarheden, die door het geloof aan Christus de aanvulling bevatten der mosaïsche openbaring, gelijk het Evangelie de aanvulling is van de tafelen der wet. Voorts moesten zij leeren, hun eigen wil te verwerpen om alleen dien van God te volbrengen, op het voorbeeld van den H. Paulus, die vol ijver en door de genade getroffen, geen ander verlangen had dan de godsdienst van den goddelijken Nazareër te doen zegevieren in de synagoge en voor den Arcopagus te Athene. Eindelijk rustte op hen de verplichting van hunne persoonlijke gezindheden van de ongerechtigheid af te trekken en hun hart voortaan geheel te wijden aan de liefde van den Zaligmaker der wereld. De H. Vader eindigde met roepen. Die bede was zoo vurig, en sprak zoozeer uit zijn edel en liefdevol hart, dat alle aanwezigen daardoor innig werden geroerd.

Na deze treffende toespraak heeft de Paus in persoon het H. Misoffer opgedragen en aan de nieuwgedoopte eigenhandig de Eerste H. Communie mitgereikt.

Men verneemt, dat Z. Em. de Cardinaal Acton te Napels zou zijn overleden. Ook wordt nog het overlijden gemeld van een ander lid van het H. Collegie, namelijk van Z. Em. den Cardinaal Pignatelli, aartsbisschop van Palermo.

BELGIË.

BRUSSEL, 10 Junij. De uitslag der verkiezing n alle oorden des lands is nog niet geheel en al bekend. Echter kunnen wij nu reeds verzekeren, dat wij beduidende voordeelen hebben behaald, zooals te Antwerpen, te Tongeren en te Charleroi, doch dat wij daarentegen ook smartelijken verliezen hebben geleden, waarvan wij het gewigt niet willen ontveinzen, zooals te Doornik, te Gend, te Aalst en te Soignies.

Men kan zich geen denkbeeld vormen van de schandelijke middelen, die onze tegenstanders hebben aangewend om in hunne pogingen te slagen. Geweld, bedrog, logentaal, laster; alles is in het werk gesteld. Er is op den weg des kwaads vooruitgang op te merken. Moet dat welslagen tot elken prijs gekocht worden, dan zullen wij het geenszins benijden aan de partij, die ons een zoo vinnigen oorlog aandoet. Hoe afkeerig wij ook zijn van het vermelden van eigen namen, kunnen wij ons echter niet bedwingen van te zeggen, dat het rondissement van Soignies niet wist wat het deed, ook het een de Saive afvaardigde, om in de Kamer der volkvertegenwoordiging zitting te nemen.

Doch men moet van partijen, die tot uitersten overhellen, geen edele, grootmoedige gevoelens verwachten. De algemeenste dankbaarheid onder tegenstanders maakte het hun tot plicht, de langdurige en loyale diensten van den heer Dumortier te verbieden. Als de roem zijner geboortestad, op welke hij zooveel luister had verspreid, schitterde hij in de Kamer, door zijne kenais, door zijne talenten en door eene innige verkleefdheid aan onze volkinstellingen. Zijn naam werd sinds 1830 genoemd in alle belangrijke handelingen des bestuurs, die over het het lot van het vaderland beslist hebben. Thans is zijne persoonlijke loopbaan vernietigd of ten minste afgebroken, ten gevolge van de kuiperijen van eenige inbetrekkende clubs-intriganten.

Antwerpen levert ons een troostrijker schouwspel op. Ook daar heeft, in een tijd van pligtvergetenheid, de heer Cogels moeten zichten voor eene heilige en sluwe coterie, die geen acht sloeg op zijne uitstekende bekwaamheden. Die dwaling is eergisteren op eene eervolle wijze hersteld, en wij kunnen onze groote handelstad niet dan geluk wenschen met hare keuze; zij heeft hierdoor het bewijs geleverd, dat zij hare ware belangen begrijpt, en door het herstellen eener vroeger begane onbillijkheid, zich jegens het vaderland zeer verdienlijk gemaakt. Hare stemming van eergisteren heeft eene staatkundige betekenis, waarin niemand zich kan bedriegen. Wij kennen dezelfde lotspaan toe aan de stad Tongeren, die, door het kiezen van den heer Raikens, aan de Kamer een dier onbesproken mannen vader geeft, waarop België roem mag dragen. (J. J. B.)

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.
ONDERTROUW (10 Junij): M. Marcussen, Jr. en E. W. Legrom. — F. A. Kanne, wed. en F. W. Schuster, wed.
GETROUW (10 Junij): Joh. Jaarsveld en A. Backer. — Jan Dop, wed. en T. H. Fiedeldy. — F. L. Toeward en A. L. Cremer. — R. D. Beulen en W. J. A. Goudwaard. — J. van den Andel en K. E. van Gooer. — W. C. Dettmeijer en A. van Dragt. — J. Reineke en G. W. Kramer.
BEVALLEN (7 Junij): G. Brinkman, geb. Hen, D. — H. C. v. d. Broeke, geb. Riecker, doode Z.
OVERLEDEN (5 Junij): M. E. Krusemer, geb. Debascoor, 38 j. — (7 Junij): E. van Dellen Bijsterbosch, 5 j. — W. H. Abbring, 25 j. — (8 Junij): J. F. Lefelaar, 67 j. — (9 Junij): d. Straatman, laatst wed. van A. Laurensen. — C. F. L. Canté, D, 4 m. — (10 Junij): C. Breen, 52 j.

HAVELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 11 Junij.
Koffij blijft op de vast gebode prijzen zonder eenige vraag

Safer meer gedrukt en gaat bijna niets om. Men gelooft, dat de veiling tegen 8 Julij door de Handel-Maatschappij aangekondigde 69000 kransjags tot lagere prijzen zullen verkocht worden.

Met Rijst is het iets beter, doch er is weinig vraag voor dit artikel.

De afloop der Thee-veiling, gehouden te Rotterdam, den 9 Junij, zal in ons eerstvolgend nummer worden gemeld.

Tarwe 128 a n. Koningsb. f 500; 127, 128, 129 a b. Pools. f 535, 40, 46; 124 a dito f 515; 123 a Gallie. f 515; 131 a Ancl. f 515; 150 a Nord. f 508; 128 a Ancl. f 500. ont.; 128 a Koningsberg's f 515; 128, 129 a b. Poolsche f 535, 558; 128 a dito f 525; 126 a n. Vriesche f 500; 126 a geringe Gron. f 430 in cons.

Rogge 115 a Zweedsche f 350; 118 a Finsche f 380 in entr.; 116 a Pruisische f 365, 70, 117 a Wittinne f 370; 122 a Turksche f 380, coh.

Garst 107, 108 a n. Vriesche Winter f 300, 304.

Boekweit 116 a Holst. f 294; 120 a j. dito f 300.

Op 9 Vaten Olie dadelijk in Sept. en Oct. 66½, 63½. Lijnzaad. Koningsb. 110 a f 295; Libau 113 a f 275. Raapolie per 6/w. f 37½; Vliegend 36½; primo Mei 57½; Sept. 56½; Oct. 57, 6½; Nov. 37, 6½; Dec. 37. Lijnolie per 6/w. f 33; Vliegend 32. Heinepolie per 6/w. f 34; Vliegend 33.

Raapkoeken 1040 f 68, 74. Lijnkoeken harde 104 f 9, 10½.

GRONINGEN, 8 Junij. Tarwe stil en slechts een enkel partijje in verhouding tot vorige koersen verkocht; 125 a 129 a n. r. f 14.75, 15 a 15.25, 75. — Rogge aan gebruikers een gulden lager afgegeven 116 a 118 a Inlandsch f 12.70 a 12.95, terwijl tegen het afgaan nog te vergeefs werd aangeboden 115 Memel tot f 12. — Boekweit 20 cts verlaagd; 115 a 118 a grijze Zand f 9.55 a 9.95; 116 a 120 a f 9.25 a 9.75 en laat beurs is de 118 a Oostvr. Voer bij partij tot f 9.40 afgegeven. — Ganst wat meer aan en evenwel tot 20 cts. hooger nog al iets aan Polders verkocht; 103 a 107 a Winter f 9.20 a 9.90 en van eene mooie lading Deensche is op 109 a nog een goed deel tot 9.85 afgezet. — Haver meest als voren; 75 a 82 a dikke Brorw f 5.75, 80 a 6.15, 20; 62 a 68 a witte Voer f 4.70 a 4.80, 65 a 72 a Zwarte Voer f 4.20, 25 a f 4.70, 75. — Paardenboonen f 12 a 12.25. — Koolzaad niet aan — Gort niet driftiger; grove f 15.75 a 16.50; puik 17 a 17.50 en Paerl f 21 a 24. — Raapolie f 35½. — Boter f 27.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

10 JUNIJ.		11 JUNIJ 4½ u.	
Nederl. Werker. Sch. a 2½ pCt.	gebl. 57½	57½	58
Dito Dito	3	70½	70½
Dito Dito op resc.	3	70½	70½
Dito Dito	4	90½	90½
O. I. Leening	4	89½	89½
Amortis. Syndic.	4½		
Dito Dito	3½	87½	
Handel-Maatschappij	4½	174½	174½
Haarlemmermeer	5		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	103½	
Aand. Holl. S. M.	4½		
Beleent	4½		
Dito	2½	50½	
Dito bij Rothschild	2½		
Beleent, L. bij Ard. van 85 f	5	18½	18½
Dito bij Dito onb. st.	5	17½	18½
Dito	3	35½	
Dito Binnenl. a 6 m.	3	28½	28½
Coupons Ardoin's	4½	14½	14½
Papier		5½	
Deforred			
Fransche Uitgest.			
Portugal, te Londen	3	32½	32½
Dito Dito	4	32½	32
Dito Binnenl. a 1 Conto	5		
Russl. Ob. H. 1798 en 1816	5	106	105½
Dito Dito 1828 en 1829	5	105	104½
Ob. b. d. 1831 en 1833	5		97½
Dito bij Hope	4	88½	
Dito bij Stieglitz en C.	5	88½	
Cert. te Hamburg	5		
Inschrijving in Assignat.	6	68	
Cert. van Dito	6	69½	69½
Portu. Certific.	4		
Dito Aand. met Loten f 300	f		
Dito Dito f 500	"		
Agriana, Phil. Bank	6 pCt.		
Dito	5		
Dito Bank-Actien	4½		
Oostenrijk, Met. 5 pCt.	103½		
Goll & C. 4 pCt.	92½		
Grenada 20½			
Wissel-Disconto 4 pCt.			
Wissel-Disconto 4 pCt.			
ANTWERPEN, 9 Junij. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 a 1837	5 pCt. 100½		
Certific. 1844, 5 pCt.	96½		

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35½; Zigt dito 35½; 2/m. Londen 11 97½; Zigt Londen 12.10; 3/m. Lisbon. 42½; 3/m. Porto 43½; 2/m. Pefersb. 1.91½.

MENGELWERK.

WAAR IS HET ONZ OM TE DOEN?

Al wie prijs stelt op het geluk van Katholijk te zijn, en zich, als 't den mensch betaamt, rekenschap geeft van zijne wenschen en bedoelingen, moet zich vaak deze vraag gesteld hebben. Het is toch beneden den oorspronkelijken aanleg van den mensch, beneden de kracht, wier werking hij in zich ontwaart, beneden den hem ingeschapen trek naar het hoogere, naar het oneindige, het volmaakte, doelloos daar heen te leven, verloren in de beslommeringen, verloren in de genietingen van elken dag. En wie, daarenboven nog, het onschatbaar geluk heeft van door de Sacramenten der Kerk geheiligd te zijn tot een belijder der godsdienst, door Christus gegrond-

vest; wiens oorspronkelijke aanleg daardoor gelouterd is, wiens werkingskracht daardoor geschraagd wordt, wien daardoor het hoogere, het oneindige, het volmaakte, waarnaar de ziel verzucht, met zonneklaarheid tegenstraalt, daar het oneindige en volmaakte, daar de Godheid-zelve, zich openbarende in het stof, zich heeft kenbaar gemaakt aan den mensch, en Zij, de Godheid-zelve, hem het voorwerp te aanschouwen geeft, waarnaar zijne ziel dorst, als het hart naar de waterbronnen, maar dat zij hier beneden overal te vergeefs zoekt te vinden; wie, in één woord, mensch, en daarenboven nog, Katholijk is, dien zoude het driewerf tot schande zijn, gedachteloos voort te leven, het oogenblik, dat God te zijner beschikking heeft gesteld en waarvan hij rekenschap zal moeten geven, verspillende in de beuzelarijen van elken dag. Hij weet, dat boven deze beuzelarijen, dat nevens de bezigheden des dagelijkschen levens, nog andere en verhevener pligten te vervullen zijn, en daarom brengt hij zich vaak de vraag voor den geest: »Waar is het ons, Katholijken, eigenlijk om te doen?»

Als de wandelaar, die een eindwegs zijnen moeilijken togt vervolgd heeft, en zich neder vleit aan den weg, ten einde zich te verkwikken en nieuwe krachten te verzamelen ter voortzetting van den togt, herdenkende het doel, waar hij op afgaat, — laten wij te zamen, mijne vrienden, ons evenzoo eene wijze ter nederzetten aan den oever van den weg, dien wij betreden; herdenken ook wij daar evenzoo het doel, waarop wij afgaan; het zal ons straks te lustiger den togt doen vervolgen.

En waar is het ons, Katholijken, dan eigenlijk om te doen?

Is het ons te doen om wraakneming wegens de meer dan tweehonderdjarige verdrukking en geweldenaar, welke het Katholicisme in Nederland van de zijde der toenmaals »overheerschende kerk" te verduren heeft gehad, — eene verdrukking en eene geweldenaar, zoo verwoed en aanhoudend, dat, ware zijne levenakiem niet onsterfelijk geweest, het daaronder ongetwijfeld zou bezweken zijn? Doch, den Katholijk is geleerd, vervolging te lijden om de regtvaardigheid; hem is geleerd, te beminnen, die hem haat; hem is geleerd kwaad met goed te vergelden. Zou hij dan niet ophouden Katholijk te zijn, zoo hij zich dorst toeëigenen, wat God toebehoort: de wraak? »Aan mij behoort de wraak," zegt de Heer.

Is het ons dan te doen, om ons voor de eeuwen lang geledene vernedering en vertreding schadeloos te stellen door nu eens, op onze beurt, de bedwelingen te smaken der heerschappij? Is het ons te doen, om de oppermagt, of om anderen de wet te stellen, of hen te dwingen tot onze inzichten, toe te treden en zich aan ons bevel te onderwerpen? Doch het rijk van Christus is niet van deze wereld! En daarbij, zouden wij niet nog-eindeloos dommer moeten zijn, dan waarvoor wij zoo lang zijn doorgestaan, zoo het in ons kon opkomen zelfs maar te droomen van oppermagt of heerschappij! Immers, zijn wij nog wel iets anders dan lastdieren van staat, dan ezels, goed genoeg om de last te torschen; met dien verstande evenwel, dat wij, als de ezel van Balaam, onze vervolgers tegenwoordig vragen durven: waarom slaat ge mij?

Waar is het ons, Katholijken, dan om te doen?

Zou het ons te doen kunnen zijn, om ook eens te pronken en ook eens ons mooi te maken met datgene, waarop wij anderen zoo grootsch zien, en waarop wij anderen het regt zien bouwen zulke voorname *airs* aan te nemen, om lintjes, en wapentjes, en kwikjes, en strikjes, en witte dassen, en gepoederde pruiken, en rottingen met gouden knoppen? Maar, och neen, niet waar? daar zijn wij toch niet jaloersch op!

Of zou het ons mogelijk te doen zijn, wars als we zijn van de lijdelijkheid, waarin onze ledematen gevaar liepen te verstrammen, om nu eens eene meer bedrijvige rol op ons te nemen, al ware het maar om onze ledematen ietwat beweging te geven — ietwat rotatorische bewegingen aan onze armen; ietwat onstuimig heen- en weerloopen aan onze voeten; ietwat academische standen aan onzen tronk — zoo ongeveer in den trant onzer veelbewegingmakende oppositie? Doch, kon al zulk een jolig kinderspel voor ons iets aantrekkelijks hebben — de treurige figuur, welke wij de oppositie zien maken, dit spelletje spelende, zou ons spoedig van de lust genezen haar na te apen, of met haar mede te doen!

Waar is het ons, Katholijken, dan eigenlijk om te doen? 't Is ons niet te doen om wraakneming; 't is ons niet te doen om oppermagt; 't is ons niet te doen om de beuzelachtige triomphen der ijdelheid; 't is ons niet te doen om, uit geest van tegenspraak, doelloos zoo wat beweging te maken: waar is het ons dan om te doen? Is 't niet zoo, wat is het antwoord eenvoudig, — zoo eenvoudig, als de vraag natuurlijk is. Wij kennen dat antwoord sinds onze eerste jeugd. Toen leerden wij het reeds op moeder's schoot. Tot den kinderlijken leeftijd gekomen, werd het ons met nadruk ingeprent. In bloeienden ouderdom, in onze mannelijke jaren werd het ons ernstig voorgehouden. En dat antwoord op die vraag werd ons geslacht in het hart gegrift, en ons voor-geslacht en alle geslachten sedert Christus zijne leer op

de aarde bragt; en wanneer Hij zal weerkomen op wereld te oordeelen, zal het kind het nog zijne nastamelen, — zal het nog zijne moeder nastamelen, dat het christelijk wil leven, om zalig te sterven; het volgens de eenvoudig-verhevener taal der catechismus »dat het in dit leven God wil kennen, dienen, Hem hierna eeuwig te aanschouwen." Daarom toch daarom alleen is het den Katholijk te doen. Het er hem alleen om te doen, om de door Christus geöbbaarde waarheid te kennen, en den weg te kunnen bewandelen, die ten leven leidt.

Doch, terwijl het hem daarom alleen te doen welken strijd heeft hij niet te strijden, om dat de bereiken! Gezwegen van den strijd, dien hij met zelve te voeren heeft: maar ziet eens om u heen, bedenkt dan, welken tegenstand hij te overwinnen om overeenkomstig het eenvoudige antwoord op de stelde vraag te kunnen handelen. Want, is dat christelijk leven iets bloot persoonlijks, iets individueels? Zigt dat christelijk leven kunnen betrachten, wanneer op u zelven stondt? Wanneer gij uwe gehechtheid, de waarheden der Katholijke Kerk in de geheimste schuilen van uw hart zoudt moeten verbergen; wanneer het geweten niet vrij was? En zouden die waarheid niet spoedig gevaar loopen verduisterd en verontreinigd te worden door vreemdaardige inmengselen, zoo het plaatsvervanger van Christus op aarde, zoo het opperhoofd der Kerk, aan hem, die het middelpunt der Katholijke eenheid, niet volkomen vrijgelaten was toe te zien, dat de zuiverheid der leer onbesmet bleef? Eens, is dat christelijk leven iets bloot persoonlijks, iets individueels? Staat gij dan alleen op de wereld? Hebt gij geene kinderen, voor welke gij te zorgen hebt? Gaat heil u daa niet aan? Hebt gij er dan maar alleen voor uven aan te denken, om christelijk te leven? Daar niet te denken voor uw kroost? Hebt gij dan niet lief te ben en te zorgen voor alle huisgenooten des geloofs? Hebt gij voor die allen niet te zorgen, waar gij ook bevinden, in de hooge zoewel als in de lagere kerken, in de steden zoewel als ten platten lande? Wanneer gij dan uwe kleinen, wanneer gij dan de kleinen van zoo vele duizenden en duizenden uwer geloofsgenooten, die gij allen hebt lief te hebben, en omstel- telijk leven, blootgesteld ziet aan den noodlottigen, den verderfelijken invloed van een met boosaardigheid ingevoerd opvoedings-systeem, dat er geheel op berekend is, de jeugdige en zoozeer ontvankelijke gemoe- ren uwer kleinen te vervreemden van, en onverschuld te maken voor de waarheden door Christus geleerd, welke betrachtting hun heil en het heil der maatschappij afhangt, — en gij zoudt dat met koelzinnigheid a- zien; en gij zoudt uwe kleinen en een groot deel d'ontluikende katholijke jeugd ter prooi overlaten aan den invloed, die den ademtogt hunner ziel slechts kan verpesten, zoudt gij dan denken dat christelijk leven te tracht te hebben?

Neen, vrij zij het geweten; als oppermagtig en heel onafhankelijk op het geestelijk gebied zij erke- en gehuldigd het opperhoofd der Kerk; vrij, cindelij- zij het onderwijs der jeugd: dan eerst zijn wij gewaarbo- in zulk eenen toestand te verkeeren, dat wij en alle on- geloofsgenooten christelijk kunnen leven, om zalig te sterven.

En, om dien toestand meester te worden, ziet, daar- wordt vereischt, en wordt dringend vereischt, dat w- Katholijken, ons openlijk doen gelden, als aanspra- mogende maken op de handhaving der straks genoem- vrijheid van geweten, vrijheid van gemeenschap m- het opperhoofd der Kerk en vrijheid van onderwe- Waarom dit dringend vereischt wordt; wat wij te d- aanzien reeds gedaan hebben, en wat ons nog te d- overblijft — daarover nader.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HERREN-LOGEMENT.

- Op Maandag 14 Junij, 's avonds ten vijf ure.
- No 1. Een Huis, Achterhuis en Erve (Kommenij), Pieter Jakobdwarstraat, No. 1822
 2. Een Huis en Erve (Tapperij), Taksteeg, No. 3636
 3. Een dito, Loosierstraat, No. 358.
 4. Een Huis, Tuin en Erve, Boommarkt, No. 3825 (te zamen)
 5. Een Pakhuis en Erve, naast Perceel No. 4, No. 3824 (in slag)
 6. Een Huis en Erve, N. Z. Achterburgwal, No. 3845.
 7. Een ditto, Keizersgracht, No. 876.
 8. Een Huis, Tuin en Erve (Kaashuis), Haarlemmerdijk, No. 5736.
 9. Een Huis, Achterhuis en Erve (Tapperij), Wijngaardstraat, No. 74.
 10. Een Huis en Tuin, Corbach (Stads grond), Plantaadjeweg, No. 6975.
 11. Een Huis en Erve, Oostenburger Middenstraat, No. 1092.
 12. Een dito, naast Perceel No. 11, No. 1095. (te zamen)
 13. Een dito, Oostenburger Achterstraat, No. 1151. (te zamen)
 14. Een dito, naast Perceel No. 13, No. 1152. (in slag)
 15. Twee Huizen en Erven, Goudbloemstraat, No. 46 en 464.
 16. Een Warmoesziers-Tuin, Loods en Erven, Sloterdijk, Binnenvoer, No. 389. (te zamen)
 17. Een Warmoesziers Land, naast Perceel No. 16. (in slag)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.